

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. F.**, proti žalované: **Univerzita Karlova v Praze**, se sídlem Ovocný trh 3, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 5. 2008, č. j. 7 Ca 85/2007 - 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 7. 5. 2008, č. j. 7 Ca 85/2007 - 44 zrušil rozhodnutí Univerzity Karlovy v Praze (dále jen „stěžovatelka“) ze dne 18. 1. 2007, č. j. 7391/06/III a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Městský soud shledal žalobu důvodnou, neboť dospěl k závěru, že v době, kdy fyzická osoba není studentem, není možné po ní vyžadovat, aby plnila jakékoliv studijní povinnosti. Nelze tedy po ní vyžadovat ani to, aby v této době dokončila studium, když je dokončení studia vázáno na plnění studijních povinností (např. odevzdání a obhajoba diplomové práce). Městský soud proto uzavřel, že k maximální době studia stanovené ve Studijním a zkušebním řádu Právnické fakulty Univerzity Karlovy (čl. 4 odst. 13) je nutné připočítat dobu, po kterou bylo studentovi řádně povoleno přerušení studia.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V kasační stížnosti zejména namítala, že maximální doba studia je lhůtou objektivní, kterou nelze z žádných důvodů prodloužit. Neukončí-li proto student řádně studium během maximální doby studia, posuzuje se tato skutečnost tak, že nastoupila právní fikce nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost meritorně projednána.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

V této věci byl stěžovatelce rozsudek městského soudu doručen v pondělí 19. 5. 2008 na adresu Univerzita Karlova v Praze, Ovocný trh 3/5, Praha 1. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti proti tomuto rozsudku tak bylo pondělí 2. 6. 2008. Jelikož stěžovatelka předala kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 3. 6. 2008, stalo se tak po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věty s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z výše uvedeného důvodu kasační stížnost stěžovatelky odmítl jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu